

Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

► **V** ПРЕПОРЪКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ ЗА СИСТЕМЕН РИСК

от 15 декември 2015 година

относно оценката на трансграничните ефекти и доброволната реципрочност за мерките на макропруденциалната политика

(ЕССР/2015/2)

(2016/С 97/02)

(ОВ С 97, 12.3.2016 г., стр. 9)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
► <u>M1</u>	Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 24 март 2016 година	С 153	1	29.4.2016 г.
► <u>M2</u>	Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 24 юни 2016 година	С 290	1	10.8.2016 г.
► <u>M3</u>	Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 20 октомври 2017 година	С 431	1	15.12.2017 г.
► <u>M4</u>	Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 8 януари 2018 година	С 41	1	3.2.2018 г.

▼B**ПРЕПОРЪКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ ЗА СИСТЕМЕН РИСК**

от 15 декември 2015 година

относно оценката на трансграничните ефекти и доброволната реципрочност за мерките на макропруденциалната политика

(ЕССР/2015/2)

(2016/С 97/02)

РАЗДЕЛ 1

ПРЕПОРЪКИ**Препоръка А — Оценка на трансграничните ефекти от собствените мерки на макропруденциалната политика на съответните органи**

1. На съответните активиращи органи се препоръчва, преди да приемат собствени мерки на макропруденциалната политика, да направят оценка на трансграничните ефекти от прилагането им. Като минимум, като се използва методологията, описана в глава 11 от Наръчника на ЕССР, следва да бъде направена оценка на каналите на преноса, които функционират чрез корекции на риска и регулаторен арбитраж.
2. На съответните активиращи органи се препоръчва да направят оценка на възможните:
 - а) трансгранични ефекти (изтичания и регулаторен арбитраж) от прилагането на мерки на макропруденциалната политика в тяхната юрисдикция; и
 - б) трансгранични ефекти от предложените мерки на макропруденциалната политика върху други държави членки и върху единния пазар.
3. На съответните активиращи органи се препоръчва да извършват наблюдение поне веднъж годишно на възникването и развитието на трансграничните ефекти от въведените от тях мерки на макропруденциалната политика.

Препоръка Б — Уведомление и искане за реципрочност по отношение на собствените мерки на макропруденциалната политика на съответните органи

1. На съответните активиращи органи се препоръчва да уведомят ЕССР за мерките на макропруденциалната политика, веднага щом те бъдат приети, но не по-късно от две седмици след приемането им. В уведомлението следва да се включи оценка на трансграничните ефекти и на необходимостта от реципрочност от страна на съответните органи. От съответните активиращи органи се изисква да предоставят информацията на английски език, като използват образците, публикувани на уебсайта на ЕССР.

▼M3

2. Ако с цел да се осигури ефективното действие на съответните мерки се счита за необходимо да има реципрочност от други държави членки, на съответните активиращи органи се препоръчва заедно с уведомлението за мярката да представят на ЕССР искане за реципрочност. Искането следва да включва предложения праг на същественост.

▼B

3. Ако мерките на макропруденциалната политика бъдат активирани преди приемането на настоящата препоръка или ако реципрочността не се счита за необходима при първоначалното

▼B

въвеждане на мерките, но впоследствие съответният активиращ орган реши, че реципрочността е станала необходима, на съответните активиращи органи се препоръчва да представят на ЕССР искане за реципрочност.

Препоръка В — Реципрочност на мерките на макропруденциалната политика на други съответни органи**▼M4**

1. На съответните органи се препоръчва да прилагат реципрочни мерки спрямо мерките на макропруденциалната политика, приети от други съответни органи, за които ЕССР е препоръчал реципрочност. Препоръчва се да бъде прилагана реципрочност спрямо следните мерки, допълнително описани в приложението:

Естония:

- ниво на буфер за системен риск в размер на 1 процент, приложим съгласно член 133 от Директива 2013/36/ЕС, спрямо местните експозиции на всички кредитни институции, лицензирани в Естония;

Финландия:

- долна граница в размер на 15 % за средното рисково тегло по отношение на жилищни ипотечни кредити, обезпечени с жилища във Финландия, приложена в съответствие с член 458, параграф 2, буква г), подточка vi) от Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на кредитни институции, получили лиценз във Финландия и използващи вътрешнорейтинговия подход (ВРП) за изчисляване на регулаторните капиталови изисквания.

▼B

2. На съответните органи се препоръчва да прилагат реципрочност спрямо мерките на макропруденциалната политика, изброени в настоящата препоръка, като прилагат същата мярка на макропруденциалната политика като вече приложената от активиращия орган. Ако същата мярка на макропруденциалната политика не съществува в националното законодателство, на съответните органи се препоръчва, след консултация с ЕССР, да прилагат реципрочност, като приемат съществуваща в тяхната юрисдикция мярка на макропруденциалната политика, чийто ефект е най-еквивалентен на активираната мярка на макропруденциалната политика.
3. Освен ако е препоръчан конкретен краен срок по отношение на реципрочността на мярка на макропруденциалната политика, на съответните органи се препоръчва да приемат реципрочни мерки на макропруденциалната политика не по-късно от три месеца след публикуването на най-скорошното изменение на настоящата препоръка в *Официален вестник на Европейския съюз*. Доколкото е възможно, приетите мерки и реципрочните мерки следва да имат еднаква дата на активиране.

Препоръка Г — Уведомление за реципрочността на мерките на макропруденциалната политика на други съответни органи

На съответните органи се препоръчва да уведомят ЕССР за приложената от тях реципрочност спрямо мерките на макропруденциалната политика на други съответни органи. Уведомленията следва да бъдат изпращани не по-късно от един месец, след като е приета реципрочната мярка. От уведомяващите органи се изисква да предоставят информацията на английски език, като използват образаца, публикуван на уебсайта на ЕССР.



РАЗДЕЛ 2

ИЗПЪЛНЕНИЕ

1. Тълкуване

За целите на настоящата препоръка се прилагат следните определения:

- а) „активиране“ е прилагането на мярка макропруденциалната политика на национално равнище;
- б) „приемане“ е решение, взето от съответния орган относно въвеждането, реципрочността или изменението на мярка на макропруденциалната политика;
- в) „финансова услуга“ е всяка услуга с банков, кредитен, застрахователен, свързан с личните пенсии, инвестиционен или платежен характер;
- г) „мярка на макропруденциалната политика“ е всяка мярка, с която се цели предотвратяването или намаляването на системния риск съгласно определението в член 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1092/2010 и която е приета или активирана от съответния орган съгласно правото на Съюза или националното право;
- д) „уведомление“ е писмено известие на английски език, отправено до ЕССР от съответните органи, включително ЕЦБ съгласно член 9 от Регламент (ЕС) № 1024/2013, относно мярка на макропруденциалната политика в съответствие, но не само, с член 133 от Директива 2013/36/ЕС и член 458 от Регламент (ЕС) № 575/2013, което може да бъде искане за реципрочност от една държава членка в съответствие, но не само, с член 134, параграф 4 от Директива 2013/36/ЕС и член 458, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- е) „реципрочност“ е режим, по силата на който съответният орган в една юрисдикция прилага мярка на макропруденциалната политика, която е еднаква или еквивалентна с определената от съответния активиращ орган в друга юрисдикция, към финансовите институции от своята юрисдикция, когато те са изложени на същия риск в тази юрисдикция;
- ж) „съответен активиращ орган“ е съответният орган, който отговаря за прилагането на мярка на макропруденциалната политика на национално равнище;
- з) „съответен орган“ е органът, на когото е възложено приемането и/или активирането на мерки на макропруденциалната политика, включително, но не само:
 - i) определеният орган в съответствие с глава 4 от Директива 2013/36/ЕС и член 458 от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентният орган съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЕЦБ в съответствие с член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013; или
 - ii) макропруденциалният орган с целите, режима, правомощията, изискванията за отчетност и другите характеристики, изложени в Препоръка ЕССР/2011/3 на Европейския съвет за системен риск ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 22 декември 2011 г. относно макропруденциалния мандат на националните органи (ЕССР/2011/3) (ОВ С 41, 14.2.2012 г., стр. 1).

▼ M3

- и) „праг на същественост“ е количествен праг, под който експозицията на отделен доставчик на финансови услуги на установения макропруденциален риск в юрисдикцията, в която се прилага мярката на макропруденциалната политика от активирация орган, може да се счита за несъществена.

▼ B

2. Освобождания

▼ M3

1. Съответните органи могат да освободят отделен доставчик на финансови услуги в своята юрисдикция от прилагането на определена реципрочна мярка на макропруденциалната политика, ако този доставчик на финансови услуги има несъществена експозиция към установения макропруденциален риск в юрисдикцията, където съответният активиращ орган прилага въпросната мярка на макропруденциалната политика (принцип *de minimis*). От съответните органи се изисква да се отчетат на ЕССР за тези освобождания, като използват образеца за уведомление относно реципрочните мерки, публикуван на уебсайта на ЕССР.

За целите на прилагане на принципа *de minimis* ЕССР препоръчва праг на същественост, основан на прага, предложен от съответния активиращ орган съгласно раздел 1, подпрепоръка Б, параграф 2. Калибрирането на прага се извършва при съблюдаване на най-добрите практики, установени от ЕССР. Прагът на същественост е препоръчано максимално ниво на прага. Съответните органи, прилагащи реципрочност, могат да прилагат препоръчания праг, да установяват по-нисък праг за своята юрисдикция, когато е подходящо, или да прилагат реципрочност спрямо мярката без праг на същественост. Когато прилагат принципа *de minimis*, органите следва да наблюдават с внимание дали ще се реализират изтичанията и регулаторният арбитраж и, когато е необходимо, да запълнят регулаторната празнина.

▼ B

2. Ако съответните органи вече са приложили реципрочност и оповестили мярката, преди за нея да е препоръчана реципрочност с настоящата препоръка, не е необходимо реципрочната мярка да бъде изменяна, дори ако се различава от мярката, приложена от активирация орган.

3. Срок и отчетност

1. От съответните органи се изисква да се отчетат на ЕССР и Съвета за действията, които предприемат в отговор на настоящата препоръка, или да предоставят подходяща обосновка за случаите на бездействие. Отчетите се изпращат веднъж на всеки две години, като крайният срок за първия отчет е 30 юни 2017 г. Отчетите следва да съдържат най-малкото:
- а) информация относно същността на предприетите действия и момента, когато те са извършени;
 - б) оценка на ефекта на предприетите действия от гледна точка на целите на настоящата препоръка;
 - в) подробна обосновка на предоставените освобождания съгласно принципа *de minimis*, както и на случаите на бездействие или отклонение от настоящата препоръка, включително забавянията.

▼B

2. В случай на споделени правомощия съответните органи следва да координират действията си помежду си, за да предоставят необходимата информация навреме.
3. Съответните органи се приканват да информират ЕССР при първа възможност за предложените мерки на макропруденциалната политика.
4. Реципрочна мярка на макропруденциалната политика се счита за еквивалентна, ако доколкото е възможно, има:
 - а) същото икономическо въздействие;
 - б) същото приложно поле; и
 - в) същите последици (санкции) при неизпълнение.

▼M3**4. Изменения на препоръката**

Генералният съвет ще реши кога е необходимо да бъде изменена настоящата препоръка. Тези изменения включват по-специално допълнителни или изменени мерки на макропруденциалната политика, спрямо които трябва да се приложи реципрочност съгласно препоръка В и свързаните с нея приложения, които съдържат информация за конкретната мярка, включително прага на същественост, предоставен от ЕССР. Генералният съвет също може да удължи крайните срокове по предходните параграфи, когато са необходими законодателни инициативи с оглед на изпълнението на една или повече препоръки. По-специално, Генералният съвет може да реши да измени настоящата препоръка, след като Европейската комисия направи преглед на рамката за задължително признаване съгласно правото на Съюза или въз основа на опита, натрупан от действието на режима на доброволна реципрочност, установен с настоящата препоръка.

▼B**5. Наблюдение и оценка**

1. Секретариатът на ЕССР:
 - а) подпомага съответните органи, като създава условия за координирана отчетност, предоставя съответните образци и пояснява, когато е необходимо, процедурата и срока за изпълнение;
 - б) проверява изпълнението от страна на съответните органи, включително като ги подпомага при поискване от тяхна страна, и представя отчети за изпълнение на Генералния съвет.
2. Генералният съвет оценява отчетените от съответните органи действия и обосновки и ако е уместно, решава дали настоящата препоръка не е спазена и дали съответните органи не са предоставили подходяща обосновка за бездействието си.

▼ **M4***ПРИЛОЖЕНИЕ***Естония****Ниво на буфер за системен риск от 1 процент, приложим съгласно член 133 от Директива 2013/36/ЕС, спрямо местните експозиции на всички кредитни институции, лицензирани в Естония****I. Описание на мярката**

1. Естонската мярка представлява ниво на буфер за системен риск от 1 процент, приложим съгласно член 133 от Директива 2013/36/ЕС, спрямо местните експозиции на всички кредитни институции, лицензирани в Естония.

II. Реципрочност

2. Когато държавите членки са приложили член 134 от Директива 2013/36/ЕС в националното си право, се препоръчва на съответните органи да прилагат реципрочност спрямо естонската мярка за експозиции, разположени в Естония, на вътрешно лицензирани институции в съответствие с член 134, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС. За целите на настоящия параграф се прилага срокът, посочен в подпрепоръка В, параграф 3.
3. Когато държавите членки не са приложили член 134 от Директива 2013/36/ЕС в националното си право, се препоръчва на съответните органи да приложат реципрочност спрямо естонската мярка за експозиции, разположени в Естония, на вътрешно лицензирани институции в съответствие с подпрепоръка В, параграф 2. На съответните органи се препоръчва да приемат еквивалентната мярка в рамките на шест месеца.

Финландия**Специфична за кредитната институция долна граница в размер на 15 % за средното рисково тегло по отношение на кредити, обезпечени с ипотечи върху жилища във Финландия, приложима към кредитни институции, използващи вътрешнорейтинговия подход (ВРП) (наричани по-долу „кредитни институции с ВРП“), приложена съгласно член 458, параграф 2, буква г), подточка vi) от Регламент (ЕС) № 575/2013.****I. Описание на мярката**

1. Финландската мярка, приложена в съответствие с член 458, параграф 2, буква г), подточка vi) от Регламент (ЕС) № 575/2013, се състои от специфична за кредитната институция долна граница в размер на 15 % на средното рисково тегло за кредитни институции с ВРП на равнище портфейл по отношение на жилищни ипотечни кредити, обезпечени с жилища във Финландия.
2. Мярката е допълнена с праг на същественост от 1 милиард евро експозиция на пазара на жилищни ипотечни кредити във Финландия за регулиране на потенциалното прилагане на принципа de minimis от държавите членки, прилагащи реципрочност.

II. Реципрочност

3. В съответствие с член 458, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на съответните органи на засегнатите държави членки се препоръчва да прилагат реципрочност спрямо финландската мярка и да я прилагат по отношение на портфейли на кредитни институции

▼ M4

с ВРП от ипотечни кредити на дребно, обезпечени с жилища във Финландия, отпуснати от вътрешно лицензирани клонове, установени във Финландия. За целите на настоящия параграф се прилага срокът, посочен в подпрепоръка В, параграф 3.

4. На съответните органи също така се препоръчва да прилагат реципрочност спрямо финландската мярка и да я прилагат по отношение на портфейли на кредитни институции с ВРП от ипотечни кредити на дребно, обезпечени с жилища във Финландия, отпуснати пряко презгранично от кредитни институции, установени в съответните им юрисдикции. За целите на настоящия параграф се прилага срокът, посочен в подпрепоръка В, параграф 3.
5. В съответствие с подпрепоръка В, параграф 2 се препоръчва на съответните органи да прилагат след консултация с ЕССР мярка на макропруденциална политика на разположение в юрисдикцията им, която има ефект, най-близък до този на горепосочената реципрочност, включително като приемат надзорни мерки и правомощия, посочени в дял VII, глава 2, раздел IV от Директива 2013/36/ЕС. На съответните органи се препоръчва да приемат еквивалентната мярка в рамките на четири месеца.
6. Когато не съществуват кредитни институции с ВРП, получили разрешение в други засегнати държави членки с клонове, установени във Финландия или предоставящи финансови услуги пряко във Финландия, които имат експозиции в размер на 1 милиард евро или повече на финландския ипотечен пазар, съответните органи на засегнатите държави членки могат да решат да не прилагат реципрочност съгласно предвиденото в раздел 2.2.1 от Препоръка ЕССР/2015/2. В този случай съответните органи следва да наблюдават съществеността на експозициите и им се препоръчва да прилагат реципрочност, когато кредитна институция с ВРП надхвърля прага от 1 милиард евро.

III. Праг на същественост

7. В съответствие с раздел 2.2.1 от Препоръка ЕССР/2015/2 съответните органи на засегнатата държава членка могат да освободят отделни кредитни институции с ВРП с несъществени портфейли от ипотечни кредити на дребно, обезпечени с жилища във Финландия, под прага на същественост от 1 милиард евро. В този случай съответните органи следва да наблюдават съществеността на експозициите и им се препоръчва да прилагат реципрочност, когато някоя кредитна институция с ВРП надхвърли прага от 1 милиард евро.